

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Αριθμός Απόφασης
.....2869../2021
ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αποτελούμενο από τη Δικαστή Φαίδρα Καραγιάννη, Πρόεδρο Πρωτοδικών, που ορίστηκε με κλήρωση.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 4-6-2021, χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέα, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΑΙΤΟΥΝΤΟΣ-ΚΑΘ' ΟΥ Η ΑΝΤΑΙΤΗΣΗ: [redacted] του [redacted] κατοίκου [redacted] (οδός [redacted]), ο οποίος παραστάθηκε με τον πληρεξούσιο δικηγόρο Δημήτριο Φουφόπουλο (ΑΜ ΔΣΠ: 4142).

ΤΟΥ ΚΑΘ' ΟΥ Η ΑΙΤΗΣΗ-ΑΝΤΑΙΤΟΥΝΤΟΣ: [redacted] του [redacted] κατοίκου [redacted] (οδός [redacted]), ο οποίος παραστάθηκε με τον πληρεξούσιο δικηγόρο, [redacted].

Ο αιτών ζητεί να γίνει δεκτή η από 2-3-2021 αίτηση που κατατέθηκε στη Γραμματεία αυτού του Δικαστηρίου με αριθμό κατάθεσης [redacted] και προσδιορίστηκε να συζητηθεί στην αναφερομένη στην αρχή της παρούσας, δικάσιμο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτοί.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Όπως προκύπτει από τη διάταξη του άρθρου 997 ΑΚ, ο κάτοχος πράγματος που έλαβε την κατοχή από τον νομέα ως μισθωτής ή θεματοφύλακας ή με άλλη παρόμοια σχέση έχει τις αγωγές περί αποβολής ή διαταράξεως της νομής, αλλά μόνον κατά τρίτων. Όχι και κατά του νομέα, από τον οποίο έλαβε την κατοχή, διότι εναντίον αυτού προστατεύεται με τις αξιώσεις που απορρέουν από την ενοχική σχέση που τους συνδέει (μίσθωση, παρακαταθήκη κλπ). Σε επείγουσες δε περιπτώσεις και κυρίως για την αποτροπή επικείμενου κινδύνου, ο κάτοχος μπορεί να ζητήσει και κατά του νομέα με αίτηση ασφαλιστικών μέτρων την προσωρινή καταδίκη του εκμισθωτή να άρει την προσβολή και να την παραλείπει στο μέλλον) και όχι των άρθρων 733-734 ΚΠολΔ που προϋποθέτουν την ύπαρξη αγωγής αποβολής ή διατάραξης. Παρά την ύπαρξη όμως, της διατάξεως του άρθρου 997 ΑΚ, υποστηρίχθηκε η άποψη ότι στην έννοια του όρου «τρίτος» περιλαμβάνεται και ο νομέας του πράγματος και συνεπώς, ο κάτοχος έχει τις αγωγές αποβολής και διαταράξεως (άρα και την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων κατά τα άρθρα 733-734 ΚΠολΔ) και κατά του νομέα. Η άποψη αυτή μπορεί μεν να είναι επιδοκίμαστα de lege ferenda, αντίκειται όμως, στη ρύθμιση που ο νομοθέτης τελικά, προέκρινε και διατύπωσε σαφώς στη διάταξη του άρθρου 997 ΑΚ. Γι' αυτό και αποκρούεται από την κρατούσα γνώμη (ΜΠΛαρ 1505/1999 ΕλλΔνη 1999, 1419). Περαιτέρω, σύμφωνα με το ουσιαστικό δίκαιο και ειδικότερα, το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 574 και 575 του ΑΚ, βασική υποχρέωση του εκμισθωτή στην ενοχική σύμβαση της μίσθωσης πράγματος απέναντι στον μισθωτή είναι η παράδοση της χρήσης του πράγματος καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου της μίσθωσης. Σε όλο δε το χρονικό αυτό διάστημα, ο εκμισθωτής οφείλει να παραλείπει κάθε ενέργεια που θα μπορούσε να προσβάλει την υποχρέωση αυτή, δηλ. δεν επιτρέπεται να επιχειρεί πράξεις που μπορούν να στερήσουν από τον μισθωτή τη χρήση του μισθίου ή διαταράξουν την κατοχή του μισθωτή ή πράξεις που υποσκάπτουν τον επιδιωκόμενο σκοπό της μίσθωσης, δηλαδή την εξασφάλιση της χρήσης του πράγματος, ενώ σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 584 ΑΚ ο μισθωτής έχει

[redacted signature]

δικαίωμα αν δεν του παραδόθηκε ή του παρεμποδίστηκε η χρήση του μίσθιου, να απαιτήσει, σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις, την εκτέλεση της σύμβασης ή αποζημίωση. Έτσι, αν η εκπλήρωση της υποχρέωσης του εκμισθωτή είναι ακόμη δυνατή, ο μισθωτής δικαιούται να αξιώσει την αυτούσια εκπλήρωση της υποχρέωσης, έστω και αν η μη εκπλήρωση αναφέρεται σε επιμέρους σημείο του πολλαπλού περιεχομένου της, όπως την άρση των εμποδίων σε περίπτωση παρεμπόδισης της χρήσης (ΜΠΘεσ 4959/2016 ΧΡΙΑ 2017, 355 ΕιρΚαλυμ 55/2015 Τ.Ν.Π. Νόμος, ΕιρΦλωρ 16/2001 ΑρχΝ 2003, 99). Στη συγκεκριμένη περίπτωση, ο αιτών ισχυρίζεται ότι είναι μισθωτής ισόγειου διαμερίσματος ιδιοκτησίας του καθ' ου, κείμενου επί της οδού [REDACTED] στην [REDACTED] αντί μηνιαίου μισθώματος 150,00 ευρώ. Ότι ο καθ' ου παραβιάζει τις πόρτες του μίσθιου και εισέρχεται σε αυτό αυθαίρετα και χωρίς τη θέληση του αιτούντος. Ότι ο καθ' ου δεν του παραδίδει εν όλω τη χρήση του μίσθιου, όπως έχει υποχρέωση από τη σύμβαση μισθώσεως, έχοντας αποθηκεύσει διάφορα αντικείμενα ιδιοκτησίας του σε ένα από τα δωμάτια του διαμερίσματος. Ότι ο καθ' ου απευθύνεται στον αιτούντα με τρόπο προσβλητικό απευθύνοντάς του τις φράσεις «Θα μπαίνω όποτε θέλω, το σπίτι είναι δικό μου και θα σε γαμήσω εσένα». Επικαλούμενος επείγουσα περίπτωση, ζητεί να ληφθούν ασφαλιστικά μέτρα και να ρυθμισθεί προσωρινά η κατάσταση ώστε να υποχρεωθεί ο καθ' ου να του παραδώσει προσωρινά τη χρήση του μίσθιου και συγκεκριμένα, του υπνοδωματίου του διαμερίσματος, απομακρύνοντας τα αντικείμενα που έχει αποθηκεύσει εντός αυτού, να μην εισέρχεται στο μίσθιο και τέλος, να μην απευθύνεται στον αιτούντα με τρόπο προσβλητικό και υβριστικό και να επικοινωνεί μαζί του, με την απειλή ποινών έμμεσης εκτέλεσης. Η υπόθεση ανήκει στην υλική και τοπική αρμοδιότητα του Δικαστηρίου αυτού (άρθρα 14 παρ. 1 περ. β, 16 αρ. 1, 18, 29 παρ. 1, 31 παρ. 3-2, 218 παρ. 1, 683 παρ. 1, 2 ΚΠολΔ) και εκδικάζεται κατά την ειδική διαδικασία των άρθρων 683 επ. ΚΠολΔ. Εξάλλου, η ένδικη αίτηση με την οποία ζητείται (και) η (προσωρινή) προστασία του κατόχου κατά του νομέα, από τον οποίο δικαιούται να καταλάβει την κατοχή με σύμβαση μισθώσεως, θεμέλιο έχει την ουσιαστική αξίωση του μισθωτή για παράδοση της ακώλυτης χρήσης του μίσθιου (ασφαλιστέο δικαίωμα) που απορρέει από τη συνδέουσα τα μέρη μίσθωση και είναι σύμφωνα με τις προαναφερόμενες αιτιολογίες, νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 731, 732, 947 παρ. 1 ΚΠολΔ, 57, 574, 575, 584 ΑΚ, 333 ΠΚ διότι κατά τα προαναφερόμενα, ο κάτοχος δεν έχει κατά του νομέα τις αγωγές από τη νομή, όπως έχει κατά των τρίτων, αλλά τις αγωγές από την οικεία σύμβαση και εν προκειμένω, από τη μίσθωση που του παρέχει την αξίωση να απαιτήσει την παράδοση της ανεμπόδιστης χρήσης του μίσθιου. Σημειώνεται επίσης ότι το ζητούμενο ασφαλιστικό μέτρο δε συνιστά απαγορευμένη από το άρθρο 692 παρ. 4 ΚΠολΔ ικανοποίηση του ασφαλιστέου δικαιώματος, διότι όταν υφίσταται διαρκής έννομη σχέση όπως η μίσθωση πράγματος, η μερική κατά χρόνο ικανοποίησή της δεν οδηγεί σε ανεπίτρεπτη ικανοποίηση όπως στην περίπτωση της εφάπαξ εκπληρωτέας παροχής. Τούτο δε γιατί, λόγω της διάρκειας της παροχής, η προσωρινή χρονικά ικανοποίηση δε συνεπάγεται και ολοσχερή εξόφληση της υποχρέωσης του οφειλέτη, αφού αυτή έχει τόσο διάρκεια όσο και η έννομη σχέση από την οποία απορρέει. Πρέπει λοιπόν να ακολουθήσει η ουσιαστική έρευνα της υπόθεσης.

Ο καθ' ου η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων μπορεί να ασκήσει, προς συνεκδίκαση, στο πλαίσιο της αρχής της οικονομίας της δίκης, ανταίτηση, δηλαδή δική του αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, χωρίς ν' απαιτείται σύνδεσμος ανάμεσα στο ασφαλιστέο δικαίωμα που αποτελεί το αντικείμενο της ανταίτησης, με εκείνο που αποτελεί αντικείμενο της αρχικής αίτησης, οπότε έχουν ανάλογη εφαρμογή τα άρθρα 34 και 268 ΚΠολΔ, ως προς τη δωσιδικία της ανταγωγής. Δεν απαιτείται, στην περίπτωση αυτή, τήρηση προδικασίας και συνεπώς, η ανταίτηση μπορεί να ασκηθεί με προφορική δήλωση που καταχωρείται στα πρακτικά και αν δεν τηρούνται αυτά, με σημείωση του δικαστή στην αίτηση, είτε με τις προτάσεις (σημείωμα), υπό την προϋπόθεση όμως, ότι κατατέθηκαν στην έδρα πριν από την έναρξη της συζήτησης της υπόθεσης ή και μετά, εφόσον ο ισχυρισμός στον οποίο θεμελιώνεται αυτή προτάθηκε κατά την προφορική συζήτηση (άρθρο 686 παρ. 6 ΚΠολΔ) (ΜΠΒολ 492/2015 Τ.Ν.Π. Νόμος). Περαιτέρω, η άρνηση του κατόχου να αποδώσει στον νομέα το πράγμα δικαιολογεί ασφαλιστικά μέτρα νομής (άρθρα 733-734 ΚΠολΔ) μόνον εφόσον υποκρύπτει αντιποίηση της νομής (άρθρο 998 ΑΚ), ενώ αν στηρίζεται σε ευλογοφανείς ισχυρισμούς από τη μεταξύ τους ενοχική σχέση, λαμβάνονται ασφαλιστικά μέτρα κατά τα άρθρα 731-732 ΚΠολΔ (Αρβανιτάκης σε Κεραμέως-Κονδύλη-Νίκα, ΕρμΚΠολΔ, Β' εκδ., άρθρο 733, σ. 285 με παραπομπές σε θεωρία & νομολογία). Τέλος, κατά τα άρθρα 984 παρ. 1 και 987 εδ. α' του ΑΚ, η νομή προσβάλλεται είτε με διατάραξη, είτε με αποβολή του νομέως εφόσον αυτές γίνονται παράνομα και χωρίς τη θέλησή του, ο δε νομέας που αποβλήθηκε παράνομα από τη νομή έχει δικαίωμα να αξιώσει την απόδοσή της από αυτόν που νέμεται επιλήψιμα απέναντί του.

Από τις διατάξεις αυτές, σε συνδυασμό και με εκείνη του άρθρου 216 παρ. 1 ΚΠολΔ συνάγεται ότι αναγκαία στοιχεία της αγωγής του νομέως που αποβλήθηκε από τη νομή είναι η νομή του ενάγοντος κατά το χρόνο της αποβολής, η περιγραφή του επίδικου αντικειμένου, η παράνομη και χωρίς τη θέληση του νομέως αποβολή του από τη νομή και το αίτημα της αγωγής, το οποίο πρέπει να συνίσταται στην απόδοση της νομής, αφού σκοπός της αγωγής είναι η αποκατάσταση της νομής που έχει αφαιρεθεί (ΑΠ 1417/2002 Τ.Ν.Π. Νόμος). Ο καθ' ου, κατά την έναρξη της συζήτησης της υπόθεσης, άσκησε, δια προφορικής του δηλώσεως, ανταίτηση, με την οποία, επικαλούμενος επείγουσα περίπτωση, ζητεί ως ασφαλιστικό μέτρο να υποχρεωθεί ο αιτών και ο συμμισθωτής αδελφός του να απομακρυνθούν προσωρινά τουλάχιστον, από το άνω διαμέρισμα προκειμένου να πραγματοποιηθούν οι αναγκαίες εργασίες αποκατάστασης του κτηρίου, να αλλάξουν τις κλειδαριές της κεντρικής εισόδου του διαμερίσματος, διότι κατ' αυτόν τον τρόπο τον αποκλείουν από τη χρήση του ετέρου τμήματος, από το οποίο ο έτερος μισθωτής έχει αποχωρήσει και παραδώσει προσηκόντως τη χρήση του σε εκείνον, άλλως να δύναται να εισέλθει εντός αυτού με δικές του δαπάνες. Η ανταίτηση, σύμφωνα με τις νομικές σκέψεις που προεκτέθηκαν, αρμόδια και παραδεκτά εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 686 επ. του ΚΠολΔ) συνεκδικαζόμενη με την προαναφερθείσα αίτηση, λόγω της πρόδηλης μεταξύ τους συνάφειας. Πλην όμως, πρέπει να απορριφθεί ως μη νόμιμη διότι με βάση το αίτημα υπολαμβάνεται ότι πρόκειται για διαφορά που έχει δημιουργηθεί από την ενοχική σχέση υφιστάμενης μίσθωσης, σύμφωνα όμως, με όσα ιστορούνται στο σημείωμα, συμπεραίνεται ότι υφίσταται διαφορά από τη νομή μεταξύ των διαδίκων, αφού ο καθ' ου η ανταίτηση αντιποιείται τη νομή του ανταιτούντος, κατέχοντας το επίδικο διαμέρισμα βάσει της ένομης σχέσης της σύμβασης μίσθωσης, η οποία όμως έχει ήδη λήξει, έχοντας καταγγεληθεί από τον ανταιτούντα, ο οποίος την 13-4-2021 επέδωσε στον αντίδικο τον έγγραφο με το οποίο κατήγγειλε την σύμβαση μίσθωσης, τα αποτελέσματα της οποίας καταγγέλλει επιήλθαν την 30-4-2021. Με αυτόν τον τρόπο δεν είναι δυνατή η υπαγωγή της ένδικης ανταίτησης στις προσήκουσες νομικές διατάξεις (άρθρα 733-734 ΚΠολΔ ή 731-732 ΚΠολΔ).

Από τα έγγραφα που προσκομίστηκαν από τους διαδίκους, εξαιρουμένης της με αριθμό [REDACTED]-2021 ένορκης βεβαίωσης ενώπιον του Ειρηνοδίκη Αθηνών, η οποία ελήφθη μετά τη συζήτηση της υπόθεσης και προσκομίστηκε εντός της ταχθείσας προθεσμίας για την κατάθεση σημειώματος, η οποία δεν πρέπει να ληφθεί υπόψη ούτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων δεδομένου ότι σε υποθέσεις που αφορούν ασφαλιστικά μέτρα, οι διάδικοι υποχρεούνται σε προαποδεικτική προσκόμιση όλων των αποδεικτικών τους μέσων και προσαγωγή των μαρτύρων, ανεξάρτητα αν πρόκειται για κύρια απόδειξη ή ανταπόδειξη, ενώ δεν τυγχάνουν εφαρμογής οι διατάξεις του άρθρου 237 παρ. 2 εδαφ. β ΚΠολΔ και του άρθρου 591 παρ. 1στ ΚΠολΔ, αλλά το άρθρο 421 ΚΠολΔ που προβλέπει δυνατότητα προσκόμισης των ενόρκων βεβαιώσεων μόνο προαποδεικτικά (ΜΠΗρακλ 231/2019 Τ.Ν.Π. Νόμος), πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα: Η [REDACTED] χήρα [REDACTED], το γένος [REDACTED], από ετών, παραχώρησε, άτυπα, αντί μηνιαίου μισθώματος (που σήμερα ανέρχεται σε 150,00 ευρώ), στον αιτούντα και στον αδελφό του, [REDACTED], τη χρήση του υπό στοιχ. Δ1 τμήματος (όπως αυτό εμφανίζεται στο από Ιουλίου 2011 σχεδιάγραμμα – κάτοψη ισόγειου ορόφου του διπλωματούχου πολιτικού μηχανικού [REDACTED] [REDACTED] ισόγειου διαμερίσματος, διώροφης οικίας, ιδιοκτησίας της, κείμενης στην [REDACTED] επί της οδού [REDACTED], συνολικής (μετά του υπό στοιχ. Δ2 τμήματος του άνω διαμερίσματος με μισθωτή τον [REDACTED] επιφάνειας 94,81 τ.μ. Η μίσθωση αυτή μετά τη λήξη της (σε περίπτωση που είχε συνομολογηθεί ως ορισμένου χρόνου), ανανεώθηκε σιωπηρά για αόριστο χρόνο, δεδομένου ότι οι προαναφερόμενοι μισθωτές εξακολουθούσαν να χρησιμοποιούν το μίσθιο χωρίς εναντίωση της εκμισθώτριας, η οποία, περί τις [REDACTED] 2010, απεβίωσε. Ο καθ' ου υπεισιήλθε στην επίδικη μισθωτική σχέση ως εκ διαθήκης κληρονόμος της εκμισθώτριας στο ισόγειο διαμέρισμα, αποδεχόμενος την κληρονομία, χωρίς να χρειάζεται και η προηγούμενη μεταγραφή της με αριθμό [REDACTED]-2019 δήλωσης αποδοχής που συνέταξε ο Συμβολαιογράφος Αθηνών [REDACTED], αφού πρόκειται για κτήση ενοχικής σχέσης και όχι κυριότητας (άρθρο 1846 σε συνδ. με 1192, 1198 ΑΚ). Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι ο καθ' ου συμφώνησε με τους παραπάνω μισθωτές να παρακρατήσει τη χρήση ενός εκ των δωματίων του υπό στοιχ. Δ1 τμήματος του άνω διαμερίσματος, στο οποίο τοποθέτησε αντικείμενα ιδιοκτησίας του. Ο αιτών με την επίδικη από 2-3-2021 αίτησή του ισχυρίζεται ότι ο καθ' ου επιχειρεί πράξεις που στερούν από τον ίδιο ως μισθωτή τη χρήση του μισθίου καθ' ολοκληρίαν και διαταράσσουν την κατοχή του και γενικότερα, πράξεις που υποσκάπτουν τον επιδιωκόμενο σκοπό της μίσθωσης, δηλαδή την

[REDACTED]

εξασφάλιση της (ακώλυτης) χρήσης του πράγματος. Προέκυψε όμως, ότι εντωμεταξύ, ο καθ' ου η αίτηση με την από 7-4-2021 εξώδικη δήλωσή του που κοινοποιήθηκε νομίμως, στις 13-4-2021 (βλ. τις υπ' αριθμ. [redacted] 21 εκθέσεις επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών [redacted], στους μισθωτές του υπό στοιχ. Δ1 τμήματος του άνω διαμερίσματος, κατήγγειλε και την επίμαχη σύμβαση μίσθωσης κατ' άρθρα 608 παρ. 2 και 609 ΑΚ, καλώντας τους μισθωτές να του το αποδώσουν ελεύθερο. Τα αποτελέσματα της καταγγελίας επήλθαν από το τέλος του παραπάνω ημερολογιακού μήνα (30-4-2021) και οι μισθωτές έχουν την υποχρέωση να αποδώσουν τη χρήση του μίσθιου, αφού ήδη η μίσθωση έληξε (άρθρα 587, 599 και 609 εδ. δ' του ΑΚ). Με τον τρόπο δε αυτόν, επήλθε η απόσβεση της μισθωτικής σχέσης - πάνω στην οποία ο αιτών θεμελιώνει την ασφαλιστέα αξίωσή του για παράδοση της ακώλυτης χρήσεως του μίσθιου - για το μέλλον και δη, αυτοδικαίως με την πάροδο της προθεσμίας που ορίζει ο νόμος. Με τα δεδομένα αυτά, καθίσταται σαφές ότι μετά την άσκηση του δικαιώματος καταγγελίας της μίσθωσης από την πλευρά του εκμισθωτή, η υπό κρίση αίτηση, με την οποία ζητείται η λήψη ασφαλιστικών μέτρων, καθίσταται άνευ αντικειμένου (ΜΠΘεσ 9053/2013 Αρμ. 2013, 1300 ΜΠΛαρ 1505/1999 ο.π.). Εφόσον δεν υπάρχει στην ουσία, η ασφαλιστέα αξίωση, η αίτηση πρέπει να απορριφθεί ως ουσία αβάσιμη κατά το μέρος της αυτό. Πιθανολογήθηκε περαιτέρω, ότι ο καθ' ου από τα μέσα Φλεβάρη 2021 και εντεύθεν απειλεί τον αιτούντα με τις φράσεις «εδώ είναι το σπίτι μου και θα σε γαμήσω, θα μπαίνω όποτε θέλω εγώ ... εδώ είναι το σπίτι μου και θα σε γαμήσω και θα μπαίνω μέσα». Ο αιτών κατέθεσε στο Α.Τ. [redacted] την από [redacted] 2021 έγκλησή του σε βάρος του καθ' ου που έλαβε αρ. πρωτ. [redacted] (2021). Η παραπάνω συμπεριφορά του καθ' ου είναι επαναλαμβανόμενη και πιθανολογείται ότι προκαλεί αναστάτωση στον αιτούντα, θίγει κατάφωρα την αξιοπρέπεια και την τιμή του, προσβάλλοντας την προσωπικότητα αυτού. Η συμπεριφορά δηλαδή, του καθ' ου παρίσταται μη επιτρεπτή επέμβαση στην προσωπικότητα άλλου σύμφωνα με τους κανόνες δικαίου που επικρατούν στη χώρα μας και στο δικαιοκ. σύστημα. Επομένως, εφόσον υπάρχει επικείμενος κίνδυνος νέας προσβολής της προσωπικότητας του αιτούντος από τον καθ' ου, ο οποίος επέδειξε την επανειλημμένη ως άνω συμπεριφορά, συντρέχει επείγουσα περίπτωση για την αιτούμενη προσωρινή ρύθμιση της κατάστασης. Συνεπώς, η υπό κρίση αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή ως κατ' ουσίαν βάσιμη κατά το μέρος της αυτό, κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στο διατακτικό, να απειληθεί δε κατά του καθ' ου προσωπική κράτηση διάρκειας ενός (1) μήνα και χρηματική ποινή τριακοσίων (300) ευρώ, για κάθε παράβαση της παρούσας απόφασης εκ μέρους του. Τα δικαστικά έξοδα πρέπει να συμψηφιστούν στο σύνολό τους μεταξύ των διαδίκων κατ' άρθρο 178 παρ. 1 ΚΠολΔ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ αντιμωλία των διαδίκων την αίτηση και την ανταίτηση.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι κρίθηκε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αίτηση.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ προσωρινά τον καθ' ου να παραλείπει την προσβολή της προσωπικότητας του αιτούντος στο μέλλον με εξυβριστική ή παρενοχλητική συμπεριφορά σε βάρος αυτού, με οποιονδήποτε τρόπο.

ΑΠΕΙΛΕΙ σε βάρος του καθ' ου για κάθε παράβαση της παραπάνω διατάξεως της παρούσας, χρηματική ποινή τριακοσίων ευρώ (300) ευρώ και προσωπική κράτηση διάρκειας ενός (1) μήνα.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την ανταίτηση.

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη, δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριο του, στην Αθήνα, στις [redacted] 2021

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
(για τη δημοσίευση)

